

Het verhaal van Dennis

De klep van mijn **hart** was niet goed, het lekte.

Ik moest naar het **ziekenhuis**, VUMC

Operatie op 6 Mei 2014 (43 jaar, 6 Mei ben ik geboren, de operatie was een cadeau)

De operatie was goed alleen op 9 Mei om 03.15 uur **bloedprop** in mijn **hoofd**.

Spoed naar een ziekenhuis AMC.....

Drie keer hebben ze via mijn lies mijn bloedprop weg proberen te halen maar **niet gelukt**.....

Mijn **leven** op andere kant.

Herseninfarct

Groot **CVA** in links in hersenen.

Halfzijdig **verlamd** rechts

Mijn **hersenen** links, deels dood / gestorven / **beschadigd**.

Ogen open,

Arm hoog

Been hoog

Het doet **pijn** om te zeggen dat ik vanaf 9 mei 2014 nieuw ben geboren, **droevig**.....

Ik zie alles voelen, proef, ik kan mijn **stem** ik mijn **hoofd** horen,

neurologische **restverschijnselen**,

pijn heb ik altijd in mijn rechter **lichaamshelft**.

Stroomstoring van mijn hersenen.

Lopen, eten en drinken, fietsen, auto rijden, winkelen, lezen, schijven,

alleen.....

4 jaar geleden ik was een **kind**, voel mezelf als een kind.

Mijn **leven** moet ik **opnieuw** beginnen.

Ik word **wakker** in **ochtend** en dat moet ik woorden **spreken**, ik moet ik praten....

maar morgen is een **nieuwe dag** dat ik weer mijn stem horen.

Doorgaan is mijn woord.

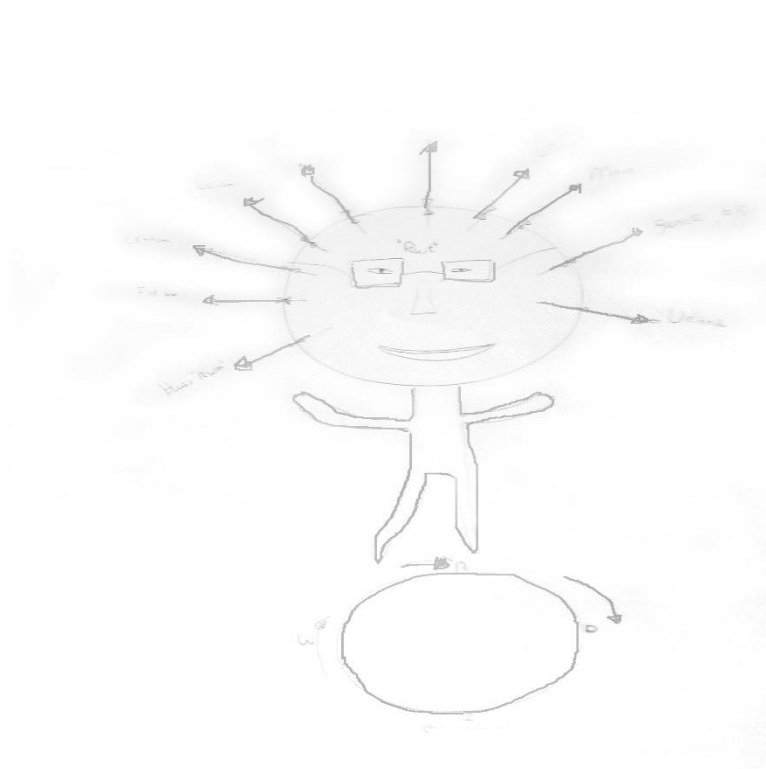
Mijn dochter vraag of **papa terug** komt....

Bellen met de zaak dat kan niet....

Ik heb de **wereldbol** in mijn handen nu heb ik handen nodig....

100 dingen tegelijk doen was mijn leven.

De toekomst

Storing

Dennis is 47.

Hij is **getrouwd** en heeft twee **kinderen**.

Hij heeft vier jaar geleden **afasie** gekregen.

Hij kan vaak **niet** op de juiste **woorden** komen.

Dennis kan regelmatig **niet** deelnemen aan **gesprekken** aan tafel.

Gesprekken gaan te **snel**.

Dennis heeft het gevoel dat hij hierdoor niet meer de **vader** kan zijn die hij wil.

De **kinderen** richten ze zich vaak tot hun **moeder**.

Ook **gesprekken** met zijn **vrouw** zijn veel moeilijker geworden.

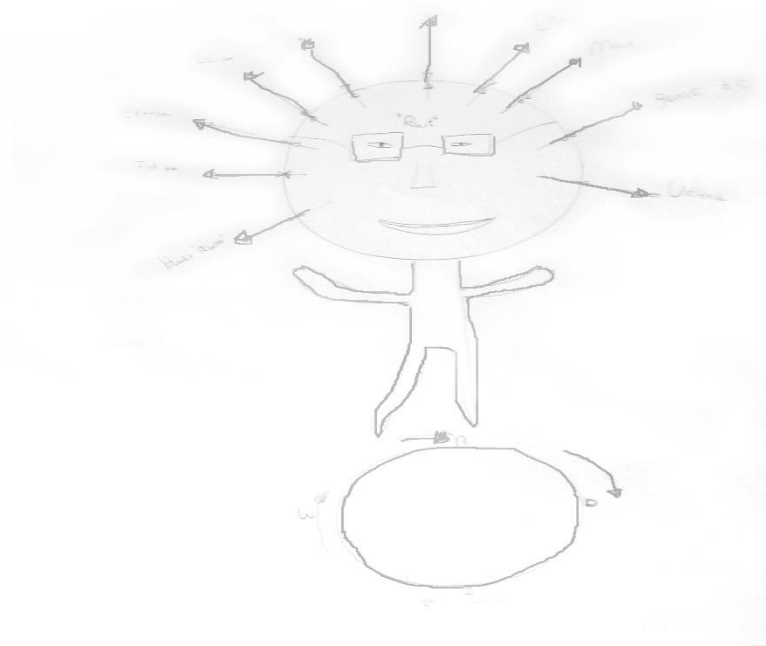
Dennis zag zichzelf als een persoon die met twee benen **stevig** op de **wereld** stond.

Hij kon veel tegelijk en **hielp** graag **mensen**.

Dennis was naar **buiten** gericht.

Dit is te zien op de **tekening** van **voor** het **hersenenletsel**.

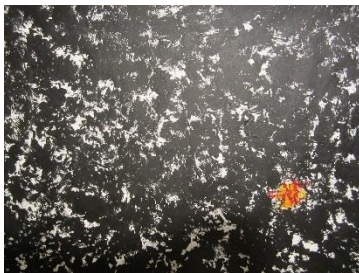

Het verhaal van Reno

1. **Vroegere** leven:

‘Ik had het idee dat ik alles wilde en kon en ik had een **schitterend leven....**’

2. De **hersensbloeding**:

‘De tweede schildering geeft aan dat ik van het ene op het andere moment een **hersensbloeding** heb gekregen.

Ik had dit nooit **voorzien**.

Het **zwart** hier betekent voor mij bijna het **einde**.

Ik kon ongeveer twee weken **niets zien** en niet **spreken**.’

3. Een **jaar** later:

‘Deze schildering geeft weer hoe ik mijzelf zie ongeveer **een jaar** na de **hersensbloeding**.

In vergelijking met schildering 1 is er nog **heel weinig** over van mijn vorige **leven**.

De kleuren zijn **flets** en niet erg afgebakend, wat overeenkomt met de **weinige activiteiten** die ik heb gedaan. Maar er zijn **activiteiten** en dat is al veel beter dan ten tijde van de **bloeding** zelf, dus dat is **positief**.'

4. De toekomst:

'Deze schildering gaat over de **toekomst**. Ik wil nog meer en **nieuwe activiteiten** oppakken en deze op een wat betere manier **verdelen**. Dit geeft de grotere hoeveelheid geschilderde **kleuren** aan.'

'Met alle schilderijen naast elkaar wil ik **symboliseren** dat ik tijdens mijn voorafgaande leven op een bepaalde **hoogte** ben gekomen, toen wegens de **hersensbloeding** in één keer in een enorm gat ben **gevallen**.

Vervolgens weer een **stukje omhoog** ben geklommen en graag de komende jaren nog steeds een stukje verder wil **groeien**. Maar ik realiseer me dat de hoogte die ik nog kan overbruggen zeker **niet hetzelfde** is als voorheen.

Dat is enorm **moeilijk** en van tijd tot tijd **frustrerend**, maar ik wil naar **voren** kijken en niet naar achteren.

Ik ben **blij** dat ik zo'n **vol leven** heb gehad en ben blij dat dit leven nog steeds zeer **mooi** en erg **interessant** kan zijn!'

Het verhaal van Danny

Ik was 44 jaar oud toen ik 3 jaar geleden een **herseninginfarct** kreeg. Het was begonnen vroeg in de **ochtend**.

Na de **huisartsenpost** moesten we direct naar het **ziekenhuis**.

Ik moest een **nacht** blijven.

In de nacht heb ik een **herseninginfarct** gekregen.

Ik was halfzijdig verlamd en kon niet praten.

Ik voelde me **hopeloos**.

Ik wilde **praten**, maar er kwam **niks** uit.

Nu zijn we **drie jaar** verder met veel **therapieën** en ik heb een **gedeelte** van mijn **leven** weer teruggekregen.

Wat gebleven is:

- is elke dag een uur in de middag **slapen**
- mijn **geheugenproblemen**
- en ik ben een **ander mens** geworden.

Eén keer in de twee weken komt een **therapeut op bezoek**.

Dan gaan we praten over wat '**goed**' en '**slecht**' is gegaan.

Want **voor mij** gaat alles **goed**,

maar volgens mijn **vrouw** en **kinderen** gaat het **niet** zo goed vergeleken met 'voor mijn **herseninginfarct**'.

Mijn '**oude ik**' kan ik me niet meer herinneren, dus ik heb geen **vergelijking** zoals mijn vrouw.